Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26218
Copyright: Admont, Benediktinerstift

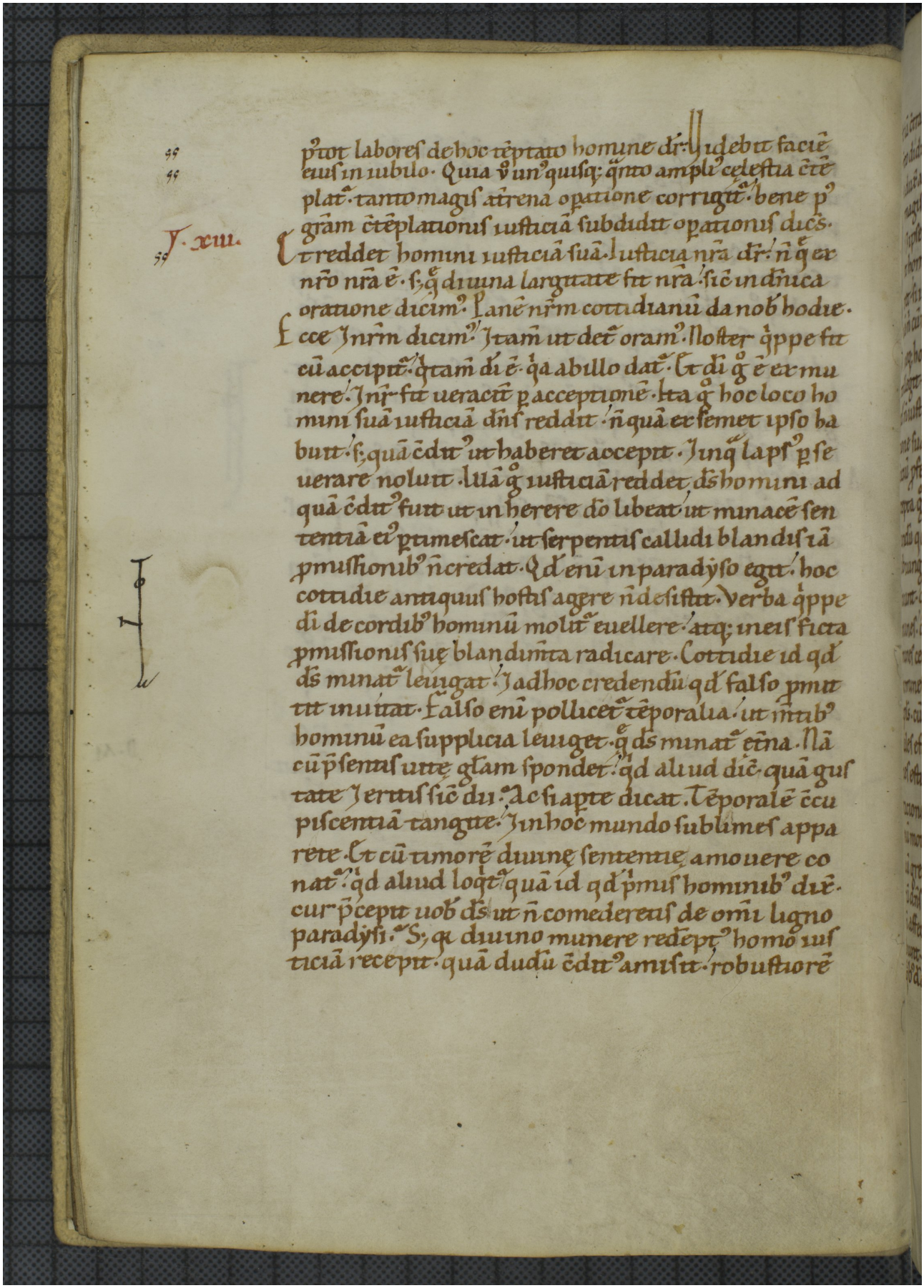

99 99 99 Y. xiii.

p̄ tot labores de hoc tēptato homine dr̄: Qui debet facie
eius in iubilo. Quia v̄ unūquisq; q̄nto ampliꝰ celestia cōte
plat̄. tanto magis ad̄rena operatione corrigit̄. bene p̄
grām cōtēplationis iusticiā subdidit operationis dicēs.
Et reddet homini iusticiā suā. Iusticia nr̄a dr̄: n̄ q̄ ex
nr̄o nr̄a ē. s; q̄ diuina largitate fit nr̄a. sic in dn̄ica
oratione dicim̄. Panē nr̄m cottidianū da nob̄ hodie.
Ecce Jnr̄m dicim̄. Jtam̄ ut det̄ oram̄. Noster q̄ppe fit
cū accipit̄. q̄tam d̄i ē. q̄a ab illo dat̄. Et di q̄ ē ex mu
nere. Jnr̄ fit ueracit̄ p acceptionē. Ita q̄ hoc loco ho
mini suā iusticiā dn̄s reddit. n̄ quā ex semet ipso ha
buit. s; quā cēdit̄ ut haberet accepit. Jnq̄ lapsꝰ p̄se
uerare noluit. Illā q̄ iusticiā reddet ds̄ homini ad
quā cēdit̄ fuit ut inherere d̄o libeat ut minacē sen
tentiā ei p̄timescat. ut serpentis calliditi blandisiā
p̄mussionib̄ n̄ credat. Qd̄ enī in paradyso egit. hoc
cottidie antiquus hostis agere n̄ desistit. Verba q̄ppe
di de cordib̄ hominū molit̄ euellere. atq; in eis ficta
p̄mussionis suę blandimēta radicare. Cottidie id qd̄
ds̄ minat̄ leuigat. Jad hoc credendū qd̄ falso p̄mit
tit inuitat. Falso enī pollicet̄ tēporalia. ut mīt̄b̄
hominū ea supplicia leuiget. q̄ ds̄ minat̄ ētna. Illā
cū p̄sentis uitę gl̄am spondet. qd̄ aliud dic. quā gus
tate Jertis sic dr̄. Ac si apte dicat. Tēporalē ēcu
piscentiā tangite. Jn hoc mundo sublimes appa
rere. Et cū timorē diuinę sententię amouere co
nat̄. qd̄ aliud loqt̄ quā id qd̄ p̄mis hominib̄ dic̄.
cur p̄cepit uob̄ ds̄ ut n̄ comederetis de omī ligno
paradysi. S; q̄ diuino munere redēpt̄ homo ius
ticiā recepit. quā dudū cēdit̄ amisit. robustiorē